

Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat

Aqqusinersuaq 31 • Postboks 9 • 3900 Nuuk • Tlf.: +299 32 21 33 • Fax: +299 32 49 39 • E-mail: sik@sik.gl

Nuuk i marts 2012

INDLÆG VED NORDISK RÅDS MILJØ- OG NATURRESSOURCEUDVALG I
REYKJAVIK TORSDAG DEN 22. MARTS 2012:

Jeg vil på vegne af SIK Grønland og NFS takke Nordisk Råds Klimaudvalg for denne mulighed for at fremlægge vores synspunkter om en kommende klimaskole i Grønland.

Formålet med dette initiativ skal ses i sammenhæng med, at de klimaudfordringer som hele vores klode står overfor netop nu vil komme til at kræve optimal opmærksomhed og engagement fra mange og forskellige typer af aktører fra hele verden.

Klimaproblemerne og løsningen af dem er allerede blevet en fælles international opgave, der vil komme til at kræve, vi allesammen lærer os at tænke anderledes, opfindsomt og ikke mindst kreativt. I denne proces er det min opfattelse, at også fagbevægelsen bør have sin plads og deltage. For hvem kan bedre end manden på stedet - lokaliteten - aflæse de forandringer, som han eller hun mærker på sine egen krop og i de muligheder for arbejde og tilværelse, der så hastigt ændrer sig i disse klimaomskiftelige årtier?

SIK og dermed den grønlandske fagbevægelse har i flere år ønsket at tage et initiativ også på klimaområdet, fordi vores folk om nogen er afhængige af vejr og vind, da mange af vores indbyggere ganske enkelt lever af naturens ressourcer.

Det er min faste overbevisning, at netop Grønland og det klima, som vi lever i, er nøglen til at kunne finde mange af fremtidens svar på de spørgsmål om brugbare og relevante løsninger, som hele det internationale samfund er på jagt efter.

Det internationale klima-boom har allerede ramt os i form af diverse politiske og videnskabelige klimakonferencer ikke mindst i Ilulissat i Nordvestgrønland med verdens største vandspyende gletcher, som dagligt – ikke stilfærdigt – men tordnende minder os om klimaforandringen allerede er i fuld gang.

Klimaet er så at sige allerede rykket tæt ind på den grønlandske hverdag. Ikke én borger i mit land er i tvivl om klimaforandringen. Til gengæld hører jeg så godt som aldrig hjemme i Grønland, at katastrofen lurar på os alle lige rundt om det næste isbjerg.

Mit folk, der gennem tusinder af år ikke alene har levet, men overlevet under meget barske klimatiske vilkår indtager i stedet den afventende og nysgerrige holdning, der mere end antyder: Hvordan løser vi også dette problem?

Evnen til at kunne tænke skævt og anderledes er jo netop viljen til forandring og parathed til omstilling af vaner og hidtidig sædvane. Det mener jeg også bør være vores tilgang til konstruktive løsninger af de klimaproblemer, som vi allerede står over for.

Gennem nogen tid har jeg sammen med NFS drøftet SIK's tanker om en art fælles klimaskole hjemme i Grønland. Sammen med min formand, Jess G. Berthelsen fandt vi frem til, at SIK's arbejderhøjskole Sulisartut Højskoliat i Qaqortoq, der er hovedstaden i den sydgrønlandske landsdel vil være det optimale udgangspunkt for at realisere et initiativ af denne karakter.

Den sydgrønlandske særegne natur, der strækker sig ud i et sindrigt fjordsystem, danner en perfekt ramme for studieture, hvor kursusdeltagere ved selvsyn kan få indblik i, at klimaændringerne allerede har stor indflydelse på eksempelvis en spirende grønlandsk landbrugsproduktion, hvor jeg kan nævne, at grønlandske hjemmedyrkede kartofler er et af de produkter, der er kommet for at blive.

Udover den sydgrønlandske region er der rimelige trafikforbindelser til vores hovedstad Nuuk, hvor de politiske beslutninger træffes og videre herfra til enten Ilulissat i Nord med isbræen eller Østgrønland med verdens største naturpark, der udover sit plante- og dyreliv er en kommende guldgrube for forskere af enhver slags.

Vores arbejderhøjskole Sulisartut Højskoliat i Qaqortoq råder udover eksisterende bygninger og opholdsmuligheder også over de faciliteter, som vil være nødvendige for at kunne realisere forslaget om en International Klimaskole. Og når jeg siger International Klimaskole, er det fordi SIK mener, der i forbindelse med dette forslag skal tænkes internationalt, da alle typer af repræsentanter udefra skal kunne komme til Grønland for at arbejde i såvel undervisnings- som forsknings- og kursussammenhænge.

Jeg mener i det hele taget, at et initiativ som det her beskrevne kan være med til at skabe en del af en international platform, der udover at sætte Grønland på landkortet også kan være medvirkende til, at fagbevægelsen er med til at stille en dagsorden for såkaldte almindelige menneskers liv og fortsatte virke som en følge af klimaændringerne.

Og skal jeg komme med et eksempel herpå, vil jeg tillade mig at tænke lokalt grønlandsk. Det kunne være til stor hjælp for vores geografiske område, hvis vi på baggrund af relevant forskning og rapporter i tide kunne tage højde for, hvordan vores arbejdspladser kommer til at se ud i fremtiden. Hvordan bør vi bo – eller måske snarere, hvor skal vi bo?

Som relevant målgruppe mener SIK, vi især bør satse på nordiske ledere, faglige ledere, virksomhedsledere, politiske ledere m.m.

Vi søger naturligvis politisk opbakning til vores fælles nordiske klimaprojekt fra Nordisk Råd for på denne måde at kunne påvirke det Nordiske Ministerråd til at bevilge økonomiske midler, således at ministerrådet bliver den drivende kraft bag etableringen af Den Nordiske Klimaskole. SIK er af den opfattelse, der må være adskillige villige samarbejdspartnere til klimaprojektet.

Det er derfor vores håb, at etablering af en nordisk klimaskole kan realiseres i et samarbejde mellem SIK, NFS, Nordisk Råd, Nordisk Ministerråd, Föreningerne Norden og andre interessenter.

Jeg håber ligeledes, vi kan følge yderligere op på denne dags foretræde ved det planlagte møde i Nordisk Råds Miljøudvalg, der i år – i juni – afholdes i Grønland.

Endnu engang tak for foretrædet i dette forum

Josef Therkildsen, Næstformand, SIK GRØNLAND